

taltfald næsten er syndigt at falde tillive, saa man haaber og ønsker, at den kun maatte komme til at virke een eller hoist to Gange (Hør!). Den 6te Deputerede for Kjøbenhavn (Mourier) har meent, at dette skulde staae i Modstrid med de Grundanskuelser, Udvalget har opstillet, og som han af Comitæbetankningen vil see det i selve Comitæens Skjød har været temmelig suurt at opretholde, som jeg igaar her forsøgte at forsvare saa godt, jeg kunde, og som har fundet Thingets Billigelse, nemlig, at man ikke skulde gaae ud over det, der var Conseqventerne af de Omstændigheder, der have fremkaldt Lovudkastet. Men nu har jo netop Loven af 20de Juni 1850, der ophæver det rettlige Grundlag for en særegen Sædegaardseiervalgklasse, 2 Conseqventer, at der maa sørges for, hvem der da i deres Sted skal vælge, og hvem der da skal vælges, og der er det nu, at den store Majoritet i Udvalget har meent, at det netop vilde være det Simpleste og Naturligste at lade dem, hos hvem Valgretten nu ligger, vælge deels frit, deels iblandt dem, der findes paa de særskilte Valgbarhedslistes, hvis Bestemmelse er, som sagt, at sikkre den største Formuenhed en passende og forlobsd Indflydelse paa disse Anliggender. Begge Dele ere nødvendige Conseqventer; begge Dele udfordre, hvad enten man overlader det til Sogneforstanderskabernes Udsendinge, eller sammmentalder nye Valger-Corporationer, nye Bestemmelser, som ere blevne nødvendige ved Loven af 20de Juni 1850. Her mener jeg nu, at det netop vilde være at „experimentere med Anomalier“, dersom man til dette Tiemed fremkaldte en heel ny Valgerklasse, dersom man sammmentalder den over hele Landet, for at lade den træde i Virksomhed een eller hoist to Gange, hvorimod det i hoieste Grad slutter sig til det Bestaaende, at lade de Personer, som komme sammen, for netop i Kraft af den bestaaende communale Lovgivning at foretage Amtsraadsvalgene, først foretage et bundet og dernæst et frit Valg. Spørges der, om der deri ligger tilstrækkelig Betyggelse, saa skal jeg tillade mig at tilbagefalde i de Herrers Grundring, at efter det nu Bestaaende kan Ingen vælges til Sogneforstander, som ikke har Valgbarhedsstatus;

han vælges dernæst af lutter Folk, der ogsaa alle have Valgerstatus. Den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Mourier) har forekastet mig, at jeg saaledes dog ikke slipper for en Valgerstatus; men han kan dog ikke miskjende Forstjellen imellem at lade bestaae, hvad der aldeles ikke foreligger og hvortil der ikke er mindste Anledning til en Forandring, og at indføre en ganske ny Valgerstatus. Ganske vist er det min Mening, ligesom det er den ærede Rigsdagsmands for Maribo Amts 4de District (Monrads) Mening, at der ikke bør findes nogen Valgerstatus, at man ikke skal dele Folket i 2 bestemte modsatte og tilfids maaskee fjendtlige Leire; men det foreligger ikke, og derfor lade vi netop Valgerstatus, som den er stillet i Communalanordningen, staae. Sogneforstanderskabernes Medlemmer ere altsaa Folk, der ere valgte af Valgere, der selv have en Valgerstatus, mellem Folk, der fyldestgjøre en Valgbarhedsstatus. Vi have dernæst indirecte Valg, og det i anden Potens, thi først vælge de oprindelige Valgere Medlemmerne af Sogneforstanderskabene, saa vælge disse ud af deres egen Midte Valgmænd, og derpaa vælge disse Valgmænd Amtsraadsmedlemmerne. Her forenes altsaa Valgerstatus, Valgbarhedsstatus og dobbelt indirecte Valg; og der skulde Nogen mene, at den conservative Interresse ikke er tilstrækkelig fyldestgjort, naar ovenikjøbet dette Valg indskrænkes til den Valgbarhedsliste, hvorpaa vi opføre det, der svarer til Begrebet af mere Formuende, og, som sagt, Begrebet af dette troer jeg er retligt antydet ved den ældgamle Grænse af 12 Tdr. Hartorn, der har fundet en ny Stadskæstelse ved Valgbarhedsbetingelserne til Landstinget. Skulde da Nogen være af den Formening, at det kun var en ringe Grad af Formuenhed, — og jeg tvivler ikke paa, at man f. Ex. i England vilde betragte det som en saadan — saa maa jeg svare, at vi ikke kunne gjøre os mere formuende, end vi ere, og at, hvad enten vi se hen til Grundlovens Mening, gennem Landstinget at sikkre den formuende Deel af Folket en særlig Indflydelse paa Statsstyrelsen, eller til det ingenlunde store Antal af Personer, der fyldestgjøre Valgbarhedsbetingelserne til Lands-